

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 1 grudnia 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Handelsgericht Wien — Austria) — Eva-Maria Painer przeciwko Standard VerlagsGmbH, Axel Springer AG, Süddeutsche Zeitung GmbH, Spiegel-Verlag Rudolf Augstein GmbH & Co KG, Verlag M. DuMont Schauberg Expedition der Kölnischen Zeitung GmbH & Co KG

(Sprawa C-145/10) ⁽¹⁾

(Jurysdykcja w sprawach cywilnych — Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 — Artykuł 6 pkt 1 — Wielość pozwanych — Dyrektywa 93/98/EWG — Artykuł 6 — Ochrona fotografii — Dyrektywa 2001/29/WE — Artykuł 2 — Zwielokrotnianie — Wykorzystanie fotografii portretowej do sporządzenia portretu przypuszczalnego — Artykuł 5 ust. 3 lit. d) — Wyjątki i ograniczenia na potrzeby cytowania — Artykuł 5 ust. 3 lit. e) — Wyjątki i ograniczenia do celów bezpieczeństwa publicznego — Artykuł 5 ust. 5))

(2012/C 32/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Handelsgericht Wien

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Eva-Maria Painer

Strona pozwana: Standard VerlagsGmbH, Axel Springer AG, Süddeutsche Zeitung GmbH, Spiegel-Verlag Rudolf Augstein GmbH & Co KG, Verlag M. DuMont Schauberg Expedition der Kölnischen Zeitung GmbH & Co KG

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Handelsgericht Wien — Wykładnia art. 6 pkt 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. 2001, L 12, s. 1), art. 1 ust. 1, art. 5 ust. 3 lit. d) i e) oraz art. 5 ust. 5 dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym (Dz.U. L 167, s. 10) — Publikacja fotografii w kilku periodykach bez zgody autora i bez prawidłowego wskazania autorstwa — Właściwość sądu w zakresie rozpatrzenia kilku powództw wniesionych z powodu naruszenia prawa autorskiego przeciwko różnym pozwany, które oparte są na zasadniczo identycznych przepisach dwóch państw członkowskich — Naruszenie prawa autorskiego uzasadnione celami bezpieczeństwa publicznego

Sentencja

1) Artykuł 6 pkt 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlo-

wych należy interpretować w ten sposób, że sama okoliczność, iż wytoczone przeciwko kilku pozwany powództwa z tytułu naruszeń prawa autorskiego dotyczących tego samego przedmiotu opierają się na podstawach prawnych, które różnią się w zależności od państw członkowskich, nie stoi na przeszkodzie stosowaniu tego przepisu. Na sądzie krajowym ciąży obowiązek dokonania oceny w odniesieniu do wszystkich elementów akt sprawy istnienia ryzyka wydania w oddzielnych postępowaniach sprzecznych ze sobą orzeczeń.

2) Artykuł 6 dyrektywy Rady 93/98/EWG z dnia 29 października 1993 r. w sprawie harmonizacji czasu ochrony prawa autorskiego i niektórych praw pokrewnych należy interpretować w ten sposób, iż fotografia portretowa może na mocy tego przepisu być chroniona prawem autorskim, pod warunkiem — czego sprawdzenie należy do sądu krajowego w każdym konkretnym przypadku — że jest ona twórczością intelektualną autora odzwierciedlającą jego osobowość i przejawiającą się swobodnymi i twórczymi wyborami dokonanymi przezeń w trakcie realizacji tej fotografii. Gdy zostanie sprawdzone, że rozpatrywana fotografia portretowa ma charakter utworu, przysługująca jej ochrona nie jest słabsza od ochrony przysługującej każdemu innemu utworowi, łącznie z utworem fotograficznym.

3) Artykuł 5 ust. 3 lit. e) dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym w związku z art. 5 ust. 5 tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że media, takie jak wydawca prasowy, nie mogą z własnej inicjatywy wykorzystać utworu chronionego prawem autorskim, powołując się na cel bezpieczeństwa publicznego. Jednakże nie można wykluczyć, że mogą przyczynić się w pewnych wypadkach do realizacji takiego celu poprzez opublikowanie fotografii poszukiwanej osoby. Należy wymagać, by inicjatywa ta, po pierwsze, wpisywała się w kontekst decyzji podjętej lub działania prowadzonego przez właściwe organy krajowe z zamiarem zapewnienia bezpieczeństwa publicznego, a po drugie, by była podjęta w uzgodnieniu i we współpracy ze wspomnianymi organami w celu uniknięcia ryzyka działania wbrew środkom podjętym przez te organy, przy czym konkretne, aktualne i wyraźne wezwanie przez organy bezpieczeństwa publicznego do opublikowania fotografii w celach ścigania nie jest jednak konieczne.

4) Artykuł 5 ust. 3 lit. d) dyrektywy 2001/29 w związku z art. 5 ust. 5 tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że okoliczność, iż relacja prasowa cytująca utwór lub inny przedmiot objęty ochroną nie stanowi utworu językowego objętego ochroną prawa autorskiego, nie stoi na przeszkodzie stosowaniu tego przepisu.

5) Artykuł 5 ust. 3 lit. d) dyrektywy 2001/29 w związku z art. 5 ust. 5 tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że jego stosowanie jest uzależnione od obowiązku podania źródła — łącznie z nazwiskiem autora lub artysty wykonawcy — cytowanego utworu lub innego przedmiotu objętego ochroną. Jednakże jeśli

na podstawie art. 5 ust. 3 lit. e) dyrektywy 2001/29 nazwisko to nie zostało podane, wspomniany obowiązek należy uznać za spełniony, w razie gdy zostało podane jedynie źródło.

(¹) Dz.U. C 148 z 5.6.2010.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 8 grudnia 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo — Hiszpania) — Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA przeciwko Administración General del Estado

(Sprawa C-157/10) (¹)

(Swobodny przepływ kapitału — Podatek dochodowy od osób prawnych — Konwencja o unikaniu podwójnego opodatkowania — Zakaz odliczenia podatku należnego, lecz niezapłaconego w innych państwach członkowskich)

(2012/C 32/12)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Tribunal Supremo

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA

Strona pozwana: Administración General del Estado

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal Supremo — Wykładnia art. 63 i 65 TFUE — Podatek dochodowy od osób prawnych — Przepisy krajowe i konwencja w dziedzinie podwójnego opodatkowania zakazujące odliczenia podatku należnego lecz niezapłaconego w innych państwach członkowskich z tytułu przychodów uzyskanych na ich terytoriach

Sentencja

Artykuł 67 traktatu EWG i art. 1 dyrektywy Rady 88/361/EWG z dnia 24 czerwca 1988 r. w sprawie wykonania art. 67 traktatu [artykuł uchylony przez traktat z Amsterdamu] nie sprzeciwiają się uregulowaniu państwa członkowskiego takiemu jak sporne w postępowaniu przed sądem krajowym, które w ramach podatku dochodowego od osób prawnych i przepisów zmierzających do unikania podwójnego opodatkowania zakazuje odliczania kwoty podatku należnego w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej od dochodów uzyskanych na ich terytorium i podlegających temu podatkowi, jeżeli pomimo należności tych kwot nie są one płacone — na podstawie zwolnienia, ulgi lub innej korzyści podatkowej, o ile uregulowanie to nie jest

dyskryminujące w stosunku do traktowania, jakiemu poddane są odsetki otrzymane w rzeczonym państwie członkowskim, co podlega weryfikacji sądu krajowego.

(¹) Dz.U. C 179 z 3.7.2010.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 8 grudnia 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden — Niderlandy) — Residex Capital IV CV przeciwko Gemeente Rotterdam

(Sprawa C-275/10) (¹)

(Artykuł 88 ust. 3 WE — Pomoc państwa — Pomoc udzielona kredytodawcy w postaci gwarancji umożliwiającej mu przyznanie kredytu kredytobiorcy — Naruszenie zasad postępowania — Obowiązek odzyskania — Unieważnienie — Uprawnienia sądu krajowego)

(2012/C 32/13)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Residex Capital IV CV

Strona pozwana: Gemeente Rotterdam

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hoge Raad der Nederlanden — Pomoc państwa — Wykładnia art. 108 ust. 3 TFUE — Pomoc przyznana w postaci gwarancji dla kredytodawcy w celu umożliwienia mu przyznania kredytu kredytobiorcy — Naruszenie zasad postępowania — Uprawnienia sądów krajowych

Sentencja

Wykładni art. 88 ust. 3 ostatnie zdanie WE należy dokonywać w ten sposób, że sądy krajowe są właściwe do stwierdzenia nieważności gwarancji w sytuacji takiej, jak ta będąca przedmiotem zawisłego przed sądem krajowym sporu, w której bezprawnie przyznana pomoc została wykonana w drodze gwarancji udzielonej przez organ władzy publicznej w celu pokrycia pożyczki przyznanej przez towarzystwo finansowe przedsiębiorstwu, które nie uzyskałoby takiego finansowania w normalnych warunkach rynkowych. Wykonując to uprawnienie sądy te są zobowiązane zapewnić, że pomoc zostanie odzyskana i mogą w tym celu stwierdzić nieważność gwarancji, zwłaszcza w sytuacji, gdy, w braku mniej restrykcyjnych środków proceduralnych, to stwierdzenie nieważności może pociągnąć za sobą przywrócenie sytuacji konkurencyjnej sprzed udzielenia tej gwarancji lub ułatwić przywrócenie tej sytuacji.

(¹) Dz.U. C 246 z 11.9.2010